

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

Es lògic que els habitants de Besalú se'n vagin al Síndic de Greuges, i fins i tot al Tribunal Constitucional; tenen el dret i el deure d'oposar-se a través dels mitjans legals per evitar es cometí un desafortunat error ecològic que podria portar problemes imprevisibles, no només a l'ambient, sinó fins i tot afectar la salut.

Els veïns de Besalú han tingut sempre un tracte cordial amb els d'Olot, malgrat que el títol de capital de la Garrotxa és discutible; tot començà fa uns trenta anys, iniciat per uns ingenus locutors de ràdio Olot que li atorgaren aquest títol. És evident que té major nombre d'habitants, però no superen la importància d'un Comtat, per la seva història i les cartes geogràfiques que l'acrediten.

Senyor E. Lluch, com a polític li correspon aportar solucions; un gest que l'honoraria és citar un lloc idoni per a l'emplaçament de l'abocador, que per cert, i per exemple, podria ser a uns quatre quilòmetres al sud. En conseqüència el seu desplaçament seria mínim, concretament al terme de Maià. **Genís Colomer Gorgoll.**

La cultura «popular» a Salt

L'Ateneu saltenc «Can Panxut» ha de ser el centre dinamitzador de la cultura «popular» i l'associacionisme del nostre poble. Això és el que sembla que pretén el Tinent d'Alcalde de Cultura de la vila, Miquel Berga.

Un centre de tals característiques ha de romandre obert fins i tot els mesos d'estiu. Això és el que ha gestionat l'ajuntament,

amb el resultat, ja de tots conegut, del canvi de concessionari del local.

Fins aquí, tot molt lloable. Llàstima d'alguna incongruència: ¿com l'Ateneu Popular, dinamitzador de la cultura saltenca, gosa imposar uns preus tan prohibitius? Veiem-ne un exemple:

Batut de cacau: 125,-
Refrescs: 100,-
1/4 de l. d'aigua: 75,-
Cafè amb llet: 90,-

¿Com és que l'ajuntament de Salt els permet? O és que els desconeix? O és que l'Ateneu Popular no és res més que un nom sota el qual s'amaga un club de reunió de Socis selectes? **Uns saltencs afectats.**

«Calella de Palafrugell encara podria ésser un país de somni»

A l'atenció de Narcís Jordi Aragó.

Abans de tot, vull agrair el seu escrit, — que n'hi ha per sucari-hi pa — sobre aquest poble de la nostra Costa Brava. Ara a l'hivern encara és un país de somni que fa pensar en el *Cant Espiritual* de Maragall, amb els escrits del nostre Josep Pla i d'altres de més o menys anònims, compositors de boniques cançons que fan bategar amb força el nostre cor.

Ara, jo em pregunto: no hi ha manera d'acabar amb això? o és que hi ha uns interessos creats que no volen que s'acabi? Podríem dir que ara és l'hora, tenim tot l'hivern per davant, tots els calellencs, sense excepció — tant els residents com els que vénen els caps de setmana a buscar pau i tranquil·litat —, paguem uns impostos prou elevats

que donen dret no a demanar, sinó a exigir un mínim de seguretat. Palafrugell ens té pràcticament abandonats, els anomenats «Amics de Calella» estan impossibilitats per fer res, tot va a la paperera. Si no ens escolten a Palafrugell, hem d'anar a Girona, a la Generalitat i més i més amunt, fins a fer-nos sentir; el que no podem permetre de cap manera és que uns quants borratxos, drogaaddictes, en fi, gent de mal viure, puguin amb tot un poble que té la ferma voluntat que, si no pot ser la Calella d'abans, que ja és impossible, que s'hi controli el «gamberrisme», la immoralitat, la falta de respecte a un poble

El dia de l'aiguat al Porbò corrien les rates, i la gent intentava matar-les a cops de rem: no hi ha desguassos, no hi ha depuradores, tot i que (es paga per elles), les tapes de les clavegueres saltaven com si fossin papers al vent. Què passa? No es pot permetre: faig una crida a les autoritats perquè demostrin que són competents, i si no que es quedin a casa, que no vivim de promeses, sinó de fets; que baixi el Batlle, que parli amb els calellencs i que comprovi personalment el que passa: si paguem més impostos que ningú, deixis de mercats nous i d'arranjaments d'Ajuntament, etc, perquè hi ha coses molt més necessàries i molt més urgents. **Rosa.** Calella de Palafrugell.

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

Tots els carrers de Girona

La plaça d'habitatges
Girona per a Girona

580

L'any 1964, el governador civil Víctor Hellín Sol va promoure una campanya benèfica, durant les festes de Nadal, destinada a recaptar diners per fer cases on allotjar els immigrants que ocupaven barraques o habitatges deficients a Girona. Els diners recaptats durant la campanya van ser absolutament insuficients per a l'obra que es pretenia, però amb altres ajudes d'organismes oficials es va poder veure realitzat el somni del governador. Va ser típic a moltes ciutats, els anys del franquisme, que els governadors promoguessin grups d'habitatges, els quals els ha quedat, per aquest motiu, el nom de «cases del governador». A Girona els va quedar el nom de la campanya de Nadal que hi ha en el seu origen: «Girona per a Girona».

Es van construir 123 habitatges distribuïts en quatre blocs entorn de dues places bessones quant a dimensions, però no pel que fa a la morfologia i l'ús. Una de les places és tancada el pas de vehicles i hi ha aparells de jocs per a la mainada. L'altra permet l'entrada de vehicles des del

carrer Tuyet Santamaria i és ocupada en un parterre i aparcaments. Hi ha una plaça commemorativa de la construcció dels habitatges i el rètol amb el nom de la plaça. Ha servit en ocasions, durant la festa del barri, per posar-hi les taules d'un sopar-espectacle. Les dues places queden separades per un bloc de pisos i es comuniquen per dos passos, un a cada costat del bloc.

El mes de setembre del 1987 s'hi ha inaugurat un centre social en un local situat als baixos d'un edifici de la plaça. La inauguració ha coincidit amb l'obertura d'una crisi a l'associació de veïns que havia de ser-ne la principal beneficiària, crisi que a hores d'ara no se sap com acabarà.

Quan es van fer aquells blocs de pisos entorn de la plaça, els voltants eren completament despoblats, i quedaven molt allunyats del centre, perduts a la falda del turó de Montilivi. Actualment es troben en una zona cada cop més densament poblada, ben urbanitzada i plenament integrada a la ciutat.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

CARME SADURNÍ I BARDULET

A Girona, a l'edat de 69 anys, va morir abans-d'ahir Carme Sadurní. Era natural de Ripoll i residia al carrer Nou, 1, de Serinyà. Era casada amb Dionís Vidal Corrales i tenia dues filles. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Serinyà.

MANUEL DONJO I CROSA

A Girona, va morir abans-d'ahir Manuel Donjo, a l'edat de 64 anys. Era natural de Palamós i residia a Salt. Era solter. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Palamós.

JOSEP COS I LLADÓ

A Girona, va morir ahir Josep Cos als 81 anys d'edat. Havia nascut a Sarrià de Ter i residia al carrer Vora el Ter, 13, de Sant Julià de Ramis. Era vidu de Concepció Ensesa Casellas i tenia una filla. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sarrià de Ter.

PILAR TORRENT I SIMÓ

A l'edat de 73 anys, va morir Pilar Torrent a Figueres. Era natural de Palau tordera i residia al carrer Colom, 27, de Figueres. Era casada amb Josep Bosch Moragues. La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de la Sagrada Família de Figueres.

JOAN PAGÈS I BRUNOT

A Agullana, va morir ahir Joan Pagès, a l'edat de 64 anys. Era natural d'Agullana i residia a la urbanització Piñareda de la mateixa població. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial d'Agullana.

JOSEP BADIA I TRAVERIA

A Ripoll, va morir ahir Josep Badia, als 66 anys d'edat. Era natural de les Lloses i residia al carrer Raval de Barcelona, 11, de Ripoll. Qa casat amb Mª Carme Sánchez. La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, al Monestir de Ripoll.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Montserrat Cordonet i Pujolàs

Morí a Girona el dia 21 d'octubre del 1987 a l'edat de 62 anys havent rebut els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

El seu espòs. Jaume Soler i Cargol; fills, Josep i Pilar; fills polítics. Conxita Subirós i Miquel Medina; nétes. Imma, Marta i Montse; germans, Pere, Conxita i Salvador; germans polítics; nebots i tota la família participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà divendres, dia 23, a les 11 del matí a l'Església Parroquial de Sant Feliu de Calabuig-Bàscara.
Domicili familiar: Avda. Sant Narcís, n° 16, 5è. 3a.

Girona, 22 d'octubre de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Carme Font i Julià

Morí a Sant Gregori el dia 21 d'octubre de 1987, a l'edat de 62 anys, havent rebut els SS.SS.

A.C.S.

Els seus afligits: espòs, Josep Claparols i Julià; fills, Llorenç i Pere; filles polítics. Maria Teresa i Anna; néta, Laia; germans i tota la família us preguen que la tingueu present en les vostres oracions. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, dia 22, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Sant Gregori.

Sant Gregori, 22 d'octubre de 1987

Salvador Sauri i Mirambell

morí a Andorra la Vella
el dia 23 de setembre del 1987

La seva esposa i fills els inviten a la missa que se celebrarà demà divendres, a la 1 del migdia, a l'església de Sta. Susagna del Mercadal.

Girona, 22 d'octubre de 1987